

Retallades sí, però quines?



Ignasi Vila Mendiburu
Professor de la Universitat
de Girona

La crisi econòmica que estem vivint afecta de manera directa els pressupostos públics. Ja fa temps que van començar les retallades. Ara se n'anuncien més, i probablement ha de ser així. No sóc economista, però sospito que la recuperació econòmica i la disminució de l'atur té alguna cosa a veure amb la reducció de la despesa pública. No pretenc discutir com hem arribat en aquest punt, però sí que voldria parlar sobre on i com es fan les retallades.

Ángel Gabilondo, ministre d'Educació, ha declarat que calia estretnyer-se el cinturó, però que això no podia afectar el conjunt de la despesa pública en educació. Jo

també ho crec i sospito, també, que es podrien retallar unes altres partides de manera que les tisorades no tinguessin efectes perversos en educació, salut i benestar social. En qualsevol cas, i més enllà de les bones paraules, les retallades en educació continuen.

A Catalunya, ja se n'han anunciat en serveis docents, en programes de suport a la innovació educativa i en el funcionament de l'escola pública. Això no obstant, sembla que hi ha diners per subvencionar l'ensenyament privat postobligatori.

El discurs sobre la crisi no pot ser, en cap cas, una coartada per amagar les preferències ideològiques dels nostres governants. Retallades a l'escola pública i més diners per a la privada és el camí triat. Cal denunciar-ho. ■

FÒRUM